

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 195

гр. Бургас , 16.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на шестнадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА

като разгледа докладваното от ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА Търговско дело № 20212100900196 по описа за 2021 година

Производството е образувано по исковата молба „С.В.П.“ЕООД с ЕИК:175023971, със седалище и адрес на управление гр. Несебър, п.к. 8230, бул./ул. ул.Хан Крум № 2А, представлявано от управителя ВАНЯ ДИМИТРОВА СТОЯНОВА, срещу „ПАРАДИЗО ДРИЙМС“ЕООД с ЕИК:206470756, със седалище и адрес управление град Несебър, Несебър, ул."Хан Крум"№44, представлявано от Ваня Димитрова Стоянова, с която се иска да бъде прогласена **нищожността на решение** от Учредителния протокол на едноличния собственик на капитала от 6 април 2021г., взето от „Парадизо ди фиори“ ЕООД с ЕИК:202178480 - дружество едноличен собственик на капитала на „С.В.ПДЕООД с ЕИК-.175023971, **за учредяване на ответното дружество „ПАРАДИЗО ДРИЙМС“ ЕООД, с ЕИК:206470756, в частта относно извършването на апорт на част от имотите**, а именно: 1/ Самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.18.1.265 по КК и КР на град Несебър; 2/ Самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.18.1.234 по КК и КР на град Несебър; 3/ Самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.18.1.231 по КК и КР на град Несебър; 4/ Самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.18.1.235 по КК и КР на град Несебър; 5/ Самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.18.1.232 по КК и КР на град Несебър; **както и да бъде установено вписването на несъществуващо обстоятелство**, в частта относно апортирането на посочените по-горе 5 бр. недвижими имоти, извършено със заявление №20210412110049 на ТРРЮЛНЦ при АВ, при вписване на учредяването на „ПАРАДИЗО ДРИЙМС“ ЕООД в ТРРЮЛНЦ при АВ.

В исковата молба се твърди, че ищецът „С.В.П.“ ЕООД е едноличен собственик на капитала на ответното дружество „ПАРАДИЗО ДРИЙМС“ ЕООД, с ЕИК:206470756, учредено със записването на капитал, внесен от „С.В.П.“ЕООД с извършването на непарична вноска (апорт) по реда на чл.72 ТЗ на 97 броя недвижими имоти. След вписване на регистрацията на дружеството в търговския регистър, при извършена проверка по реда на чл. 73, ал. 5 от ТЗ, относно правата на вносителя върху апортираните имоти, съдията по вписванията е констатирал, че част от имотите предмет на апорта не принадлежат на „С.В.П.“ ЕООД, тъй като са апортирани в капитала на друго дружество през 2017 г., а

именно „ПАРАДИЗО АПАРТМЪНТС“ЕООД с ЕИК:204663286 - с вписан учредителен акт в СВ - Несебър под №9, том 17, рег.№5776 от 01.09.2017г. Ищецът посочва, че се касае за грешка, която не е била установена при подписване на необходимите документи нито от едноличния собственик, нито от нотариуса, който следва да извърши проверка по отношение на правата на вносителя. Твърди се, че след като „С.В.П.“ ЕООД не е собственик на тези имоти, то взетото решение за повторното им апортиране не е валидно, попада извън пределите на компетентността на Едноличния собственик на капитала и противоречи на Търговския закон и на Учредителният акт на дружеството-вносител на апорта. Затова се иска прогласяване на неговата нищожност. На следващо място се иска на основание чл. 29, ал. 1, предложение трето от ЗТРРЮЛНЦ, да бъде установено несъществуването на вписаното обстоятелство, като последица от обявяване за нищожно Решението от Учредителния Протокол на ЕСК от 6 април 2021г., в частта в която от „Парадизо ди фиори" ЕООД, с ЕИК:202178480 - дружество едноличен собственик на капитала на „С.В.ПЛЕООД с ЕИК:175023971, е взето решение за апортиране в капитала на „ПАРАДИЗО ДРИЙМС“ ЕООД с ЕИК:206470756, на посочените пет броя недвижими имоти.

Бургаски окръжен съд, като съобрази доводите на страните и извърши служебна проверка за допустимостта на претенциите, намира следното:

Съобразно твърденията на ищеца, вписаното обстоятелство със заявление №20210412110049 на ТРРЮЛНЦ при АВ се сочи за "несъществуващо" по смисъла на Тълкувателно решение № 1/06.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС. Излагат се аргументи, че то не е възникнало валидно, тъй като решението, въз основа на което е направено вписването, е нищожно – постановено извън компетентността на едноличния собственик на капитала. Следователно ищецът е обвързал признаването на вписаното обстоятелство за несъществуващо с предхождащото го установяване на нищожността на решението, а тази обвързаност предполага инцидентно произнасяне от съда, сезиран с иска по чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ, относно действителността на решението за извършване на апорта. С оглед поддържаните в исковата молба фактически твърдения съдът не би могъл да разреши спора за валидното възникване и съществуване на вписаното обстоятелство, без да се произнесе дали решението, сочено за негов източник, е нищожно, на въведените от ищеца основания. Действително нищожност на решението на ОС /чиято компетентност при едноличните дружества е предоставена на едноличния собственик на капитала /чл. 147, ал. 1 и ал. 2 ТЗ/, може да се установи чрез самостоятелен иск, който не е ограничен със срок. Основното разграничение, определящо пътя на защита в тези случаи е дали решението на ОС е от подлежащите на вписване или не. Когато решението не подлежи на вписване в търговския регистър, нищожността му може да бъде установена чрез иск с правно основание 124 ГПК. Ако е от подлежащите на вписване и е извършено вписване, адекватната правна защита за твърдяните нарушени права е с иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Затова настоящият състав намира, че изложените в исковата молба факти попадат в обхвата на защитата чрез специалния установителен иск по чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ и касаят заличаване на вписаното обстоятелство – апортирането в капитала на дружеството на процесните пет

имота. Тоест касае се за предявен един иск с посоченото правно основание, макар и в петитума на исковата молба да се съдържат две искания към съда.

Дефиницията на посочените законови предпоставки за регистърно заличаване е определена в цитираното Тълкувателно решение № 1/06.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС. В хипотезата на несъществуващо обстоятелство /каквото се твърди/, основание за заличаването на вписването се явява развалянето на сделката или признаването ☐ за абсолютно нищожна. В настоящия случай не се навеждат аргументи за порок във волята при извършване на апорта, което да сочи на иск с правно основание чл. 26 ЗЗД. Не се твърди, че е налице нищожност на сделката като такава, а единствено се извеждат доводи за липса на компетентност на еднолични собственик, тъй като не е собственик на апортирания имот. Тоест се атакува валидността на решението, като се извършва преценка на възможността да настъпи транслативния ефект на сделката с предмет чуждо имущество. Целеният от ищеца резултат – заличаване на вписаното обстоятелство обаче не може да бъде постигнат по заявления от ищеца ред. Аргумент в тази посока е неразривната връзка между капитала и апортната вноска - апортът е свързан с формиране капитала /в случая учредителния такъв/ на търговското дружество и недействителността на апорта като сделка би означавала невнасяне на съответната на стойността му част от капитала, тъй като дружеството не е придобило прехвърленото с тази сделка право. Посочената последица следва да бъде преодоляна чрез предприемане на необходимите действия за попълване/промяна на капитала, предвидени в Търговския закон и устава. Заличаване на вписаното обстоятелство относно учредителната апортна дава пряко отражение на размера на капитала и в настоящия случай не може да бъде извършено по реда на чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ. Доколкото се касае за апортна вноска, за реда на защита в различните хипотези на недействителност е даден отговор в решение № 20/04.06.2012 г. по т. д. № 1084/2010 г. на ВКС, ТК, I т. о., което е постановеното по реда на чл. 290 ГПК. Със същото е прието, че установителен иск за прогласяване на нищожност на вписването на учредителна вноска по реда на чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.) /сега чл. 537, ал. 2 ГПК/ е недопустим съгласно нормата на чл. 70, ал. 6 ТЗ. Със същата е предвидено изрично, че защитата срещу недействителността на учредяването на търговско дружество не може да се осъществява по реда, регламентиран в чл. 604 ГПК. Тоест искове за установяване недопустимост или нищожност на вписването, както и несъществуване на вписано обстоятелство, каквито са искове по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, не могат да бъдат предявявани, по аргумент от сочената разпоредба. Твърденията за несъществуване на обстоятелство, касаещо внасяне на учредителния капитал на дружеството, респ. наличието на порок при учредяване на дружеството по чл. 70, ал. 1 ТЗ, може да бъде релевирано единствено при спазване на предвидения в закона специален ред, чрез предявяване на конститутивния иск по чл. 70, ал. 2 ТЗ, поради изричната забрана на чл. 70, ал. 6 ТЗ. /Така и решение № 65 от 15.06.2017 г. на ВКС по т. д. № 446/2016 г., I т. о. и решение № 193 от 18.07.2012 г. по т. д. № 833/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о./. По изложените по-горе съображения, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ за установяване несъществуването на вписаното

обстоятелство, а именно за част от учредителна апортна вноска в капитала на дружеството, се явява недопустим.

Извън посоченото съдът счита, че предявеният иск е недопустим и поради липсата на правен интерес за ищеца от търсената защита. Съгласно чл. 29, ал. 1, предл. 3 ЗТРРЮЛНЦ всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, може да предяви иск за установяване несъществуване на вписано обстоятелство. Безспорно, за да е налице право на иск следва да съществува корелативна връзка между материалното право, което се нуждае от защита, уредената в закона възможност за такава защита и процесуалната възможност за нейното осъществяване. Правният интерес се предпоставя от наличие на правен спор, смущаващ упражняването на правото на ищеца и липса на друг ред за неговата защита. В случая между ищеца и ответника не се очертава правен спор. Напротив, твърди се, че извършеното вписване в Търговския регистър засяга правата и интересите на сочения като действителен собственик на апортираните имоти - „ПАРАДИЗО АПАРТМЪНТС“ ЕООД. Тоест заличаването на вписаното обстоятелство няма да се отрази благоприятно върху правната сфера на ищеца, поради което за него липсва правен интерес от търсената защита по този ред.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.130 ГПК, Бургаски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по настоящото т.д.196/2021 г. на Бургаски окръжен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му, пред Бургаски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____